

אגרוף

נוקאאוט לפדצוף השיש

לא היה מקום לדאגה. קאסיוס קליי זכה בנצחונו ה-25, שמר על תואר אלוף העולם במשקל כבד ועל 90 אלף לירות הסטרלינג (כשלושת-רבעי מיליון ל"י) שנקבעו כחלק המנצח, עבור כמה מהלומות בנירה הלונדוני.

יריבו של קליי, המתאגרף הלונדוני בריאן (פרצוף שישי) לונדון בן ה-31 גם כן לא התאמץ במיוחד. הוא נכנע בעדינות המקר בלחץ על יריבי קליי, צבר, אחרי התכשורת קלה בסיבוב השלישי, את ההפסד ה-14 ב-קריירה הלא-מהוללת שלו. (חוץ מזה יש לו גם 35 נצחונות, ואיש כבר לא זוכר על מי) מי היא ככלל? הפסד כזה היה כל מה שהיה דרוש ללונדון הלונדוני. כי כך אמר לונדון לפני הקרב הגדול: "מי בכלל רוצה להיות אלוף העולם. לוא הייתי אלוף העולם, הייתי צריך לצאת לאירופה ולאמריקה ולהשיג איר כאן את אשתי ואת ילדי."

הרבה יותר כדאי להישאר עם האשה, הילדים ו-40 אלף לירות סטרלינג (כשליש מיליון ל"י), שהם מנת המפסיד מן הקופה הגדולה.

גם קליי רגוע. העובדה שהוא עלול להיפרא בסוף החודש לשירות חובה צבאי של שנתיים מטרידה אותו אמנם במיקצת, אך הוא מקווה כי גם הפעם, כבפעם הקודמת,

מתאגרף לונדון

מצריות, אמריקאיות, גאנאיות, אנגליות...

יצליח להוכיח לועדת הגיוס כי הוא חסר את הכושר השכלי לשרת בצבא ארצות הברית.

מה שהוא בחדאי אינו חסר הוא כושר ממוין אחר. כאשר העלמה חצות, סטריפ-טואיט לונדוני שחומה, הצהירה כי היא מאוהבת בקליי ומקוה להינשא לו, הניב הוא: "אני פשוט לא זוכר מי היא. מארת נערות הסתובבו במלון. היו שם מצריות, ערביות, אמריקאיות, גאנאיות, ניגריות, אנגלייות!"

כדורגל

פצוע מעבר לים

רפי לוי חזר לפני שמונה חודשים ארצה לחופשה. או שיכנעו אותו אוהדי מכבי תל-אביב להישאר בארץ. אבל רפי הוא כדורגלן מיקצועי והוא היה זקוק לכסף. לרפי הובי טחו 50 אלף ל"י מתנת אוהדי מכבי תל-אביב, ולמכבי תל-אביב הובטח שירותו של רפי לחמש שנים.

עם חתימת ההסכם קיבל רפי 28 אלף ל"י. הוא שיחק שני מישחקים ונפצע. כדי לרפאו, שילמו לו את 2000 הלירות הבאות. אבל רפי נפצע שוב. ואז בא מישחק הליגה עם הפועל חיפה והגיע תורן של 5000 ה-לירות הבאות. רפי החלים, הבקיע לזכות קבוצתו שער, ונשאר במרחק של 15 אלף ל"י בלבד מן החמישים אלף המובטחות.

בלוד וב"רוזל". במישחק הגומלין הביקיע רפי שני שערים ונפצע. הוא היה פצוע

כדורסלנים גרמניים (משמאל)*

זמן רב. עד למישחק הגביע נגד מכבי חיפה. לפני המישחק קיבל את המשכורת החודשית שלו (500 ל"י עבור אימון קבוצת הנוער).

העונה נגמרה והפצוע שיחק בחוף הים. את מכונת המוטוסטאנו שלו העביר לאונייה, שיצאה מאילת לדרום-אפריקה. בנמל-התעופה לוד ביקר לעיתים קרובות. הופעתו שם כבר לא עוררה תשומת-לב, וביום הראשון של השבוע אף ביקר בקפה רוול התל-אביבי עם אשתו ובתו. ביקור פרידה. כי למחרת המריא לדרום-אפריקה.

רפי לוי חזר לקבוצתו, היילאנדס פארק. בקבוצה, שהירבתה לחרף אותו עם ברח ממנה בראשית השנה, אין לו היום מקום. אבל ההנהלה מתכוונת להרחיח סכום נכבד ממכירתו לקבוצה אחרת.

כדורסל

התקדים

הגרמנים הגיעו ארצה ברגע האחרון ממש. היה זה ביום הפתיחה של הטורניר הבינלאומי של שמונה נבחרות הכדורסל האירופי-אסיאתי. הגרמנים נסעו ישר לאיצטדיון יד-אליהו בתל-אביב, כדי לחזות במישחקי הפתיחה. איש לא פצה פה ועשרות השוטרים שהקיפו את הגרמנים יכלו ליהנות ממישחק כדורסל אקדמי ושליו.

במישחקם הראשון, ביום השישי שעבר, זכו הגרמנים באהדת הקהל והפסידו את המישחק לתורכים (52:39). הם לא הדגימו כדורסל יפה, אפילו הירבו בפגיעות גופניות, אבל הקהל מחא כפיים.

להוציא מספר מחלקי כרוזים, לא הורגש כלל כי נקבע תקדים: ספורטאים גרמנים השתתפו לראשונה בתחרות בישראל.

ספורטאים

גפתח לעתיד

חיים לוי, שוער מכבי תל-אביב, הפסיק את הסיור עם קבוצתו באנגליה וחזר ארצה כדי לפתח את העסק. העסק הוא ייצור מחזיקי מפתחות, אותו הוא הקים עם שותף שהכיר באנגליה.

גם הכדורגלן משה ליאון, שיצא יחד עם דניאל דניאלי ומיכאל קדוש לדרום-אפריקה, החליט לשוב ארצה. היה כדאי לו. כי קבוצה של אוהדים הוציאה לשוק מחזיקי מפתחות שנשאו את תמונתו. מחיר המחזיק: עשר לירות ישראליות.

לא רק כדורגלנים משה ליאון, שיצא יחד עם דניאל דניאלי ומיכאל קדוש לדרום-אפריקה, החליט לשוב ארצה. היה כדאי לו. כי קבוצה של אוהדים הוציאה לשוק מחזיקי מפתחות שנשאו את תמונתו. מחיר המחזיק: עשר לירות ישראליות.

במשחק נגד התורכים (בחולצות לב-נות), כשמעליהם דגל גרמניה התלתי-צבעוני (על התורן, משמאל) ודגל ישראל.

בתל-אביב

ביום רביעי, 10 באוגוסט, בשעה 8.30 בערב, ברחוב גלקיסון 9, ירצה מרדכי ברודאי על הנושא המשק לקראת שואה?

ברמת-גן

ההרצאה שנקבעה ליום רביעי, 10 באוגוסט, נדחתה מסיבות טכניות ליום רביעי, 17 באוגוסט, בשעה 8.30 בערב, בקפה עצמאות, בנרדודי, מ' אחורי קולנוע אורדע. ירצה

סמיה אליקאסם

(ראש מערכת הזה אל-עאלס)

על הנושא

השירה הערבית והפוליטיקה

בפתח תקווה

ביום רביעי, 17 באוגוסט, בשעה 8 בערב, בבית משפחת פילין (רחוב אחדי-העם 34) יתקיים חוגיבית, ב' השתתפות

מיכאל ריאור

שירצה על

התפתחות התנועה

במה זה מותנה?

נגד המלחמה

שתי תמונות מהפגנת המישימרות, שהוצבו ביום ה' שעבר על-ידי הכוח החדש ליד שגרירות ארצות-הברית בתל-אביב. כרזות בעברית, ערבית ואנגלית קראו: "העולם שתק לנוכח אושוויץ — לא נשתוק לנוכח ויאטנאם". "הקץ לטבח בוויאטנאם", "אל תחסלו עסו", "הצעד הבא — האוטומו" למעלה: מישימרות המחאה, שלא הורשו להתקרב לבניין השגרירות. למטה: מישימרת בת שלושה חברים (אמנון זכרונני, אורי אבנרי, שלום כהן) שהורשתה על-ידי המשטרה להתייצב מול השגרירות. למחרת הפגנה זו נערך מיפנס ליד המדורה בחוף תל-ברוך, למען השלום בוויאטנאם. הש"תתפו כ-300 איש, שהקשיבו עד אחרי חצות לדבריהם של עורכי-דין שמואל טגל, עורך אתגר ומפקד לח"י לשעבר נתן ילי'מור, שלום כהן, אורי אבנרי, השחקן עמוס מוקדי והמשורר יונה (יבי) בן-יהודה, אשר הקריא שלושה שירים שחיבר במיוחד לערב זה.

